

Conflicte polític obert

La vaga dels docents de les Illes esdevé una guerra política oberta, en la qual Bauzà i el PP es mostren enrocats.

“El curs escolar ha començat amb normalitat, excepte per la vaga”. Així valorà la consellera d'Educació del Govern balear, Joana Maria Camps, la setmana passada, en seu parlamentària, el començament del curs. I quedà tan tranquil·la. En aquest “excepte”, però, hi cabien el 91% de tots els professors i mestres de les Illes que podien fer feina –sense comptar baixes per malaltia, els serveis mínims imposats que arriben al 30% de les plantilles, etc.– i que decidiren no fer-ne, declarant-se en vaga indefinida contra la imposició de l'anomenat decret TIL (tractament integrat de llengües). Decret que, com és conegut, pretén la introducció d'un tercer idioma vehi-

cular, l'anglès, a l'ensenyament, però quan això no sigui possible –pel motiu que sigui, com per exemple que no n'hi ha prou professors capacitats, fet que la conselleria nega– obliga que les classes es facin a parts iguals en castellà i català. D'aquí que els sindicats i l'oposició titllin el decret de “castellanitzant” i que pensin que té com a autèntic objectiu eliminar el català com a llengua vehicular exclusiva de l'ensenyament.

La delirant valoració que va fer Camps no és gaire diferent de la que fan més dirigents del PP. Per a ells la mobilització dels professors i mestres és “una vaga política”, volent dir amb això que és cosa dels partits de l'oposició. I, a més, els conservadors consideren que els instigadors de la “vaga política” han fracassat perquè només “el 22,1%” dels docents havien parat el primer dia, segons la comptabilització oficial que va fer la conselleria del seguiment de l'atur convocat. Aquesta estranya forma d'entendre la realitat va ser exposada novament en públic per Aina Aguiló, diputada del PP i membre de la comissió d'educació de la Cam-



La immensa majoria dels professors i mestres

José Ramón Bauzà segueix la màxima dels mals polítics: ser fort amb els dèbils i dèbil amb els forts. No té cap tipus de problema a presentar batalla frontal als mestres i professors, provocant-los tant com pot, i més. Com a mostra, assegura que “mai, mai” negociarà amb ells la implantació del decret de trilingüisme, amb què demostra una fortaleza digna de millor causa. En canvi, la seva actitud és exactament la contrària amb els grans empresaris de distribució comercial. En efecte, com es deu recordar, a finals de l'any passat Bauzà i el conseller d'Economia d'aleshores, Josep I. Aguiló, anunciaren tres nous impostos: sobre els envasos, els metres quadrats dels aparcaments de les grans superfícies i les empreses de lloguer de cotxes. La recaptació prevista fins i tot

I dèbil amb els poderosos

va ser inclosa a la llei de pressupostos de 2013, després d'aprovar una llei *ad hoc* per aplicar-los amb l'excusa que eren “impostos mediambientals”. L'oposició empresarial als nous gravàmens va ser total i absoluta. Cap ni una organització empresarial –començant per la de les grans superfícies fins a la del petit comerç, passant per la dels hotelers– estalvià crítiques a la intenció governamental. El govern, impertèrrit, assegurà que portaria endavant els nous impostos perquè “són imprescindibles”.

Però, és clar, les patronals de la gran distribució comercial així com

les grans cadenes hoteleres illenques no tenen d'interlocutor Bauzà i el PP illenc, sinó més aviat ministres i directament el president del govern central, Mariano Rajoy, als quals feren veure que el seu home a Balears els estava perjudicant fort ferm. I això en un moment, a més, que Rajoy havia de fer front a una allau de crítiques per apujar impostos en lloc de rebaixar-los tal com havia promès.

El resultat de la pressió d'aquestes grans empreses no es féu esperar. L'abril passat Bauzà –després de sacrificar el conseller Aguiló, a qui havia obligat a inventar-se els tres impostos



illencs es posaren en vaga, i protesten al carrer, però el govern no els vol veure.

per recaptar diners extra— va anunciar “l’ajornament de l’entrada en vigor” dels nous gravàmens. Ningú no va dubtar que només era la primera passa per a més tard acabar retirant-los definitivament. Però, per a salvar la cara, Bauzà va dir que “després de l’estiu” tornaria a “avaluar”, en funció de com hauria anat la temporada alta, “si eren necessaris o no”.

La setmana passada, en unes jornades d’un diari econòmic, el president anunciava —a Palma tothom donava per fet que ho faria— que els polèmics tres nous impostos, gràcies “a la millora de la situació econòmica”, quedaven retirats definitivament.

Fort amb els dèbils, dèbil amb els forts.

bra autonòmica, dimarts de la setmana passada, al Parlament: “L’esquerra nacionalista ha fracassat. No té el suport de la comunitat educativa. Només un 22% ha seguit la vaga”, va dir, entre les rialles, els xiulets i insults de la bancada opositora i, per una altra banda, entre els aplaudiments entusiastes dels seus companys de grup parlamentari

Sense negociació. Després de reiniciar en manifestacions d’aquest estil, cosa que no pot contrastar més amb la caparruda realitat d’unes aules buides durant tota la setmana passada, és clar que es tracta d’una consigna repetida fil per randa per tothom del PP.

Així és. Bauzà i el seu cercle de confiança política i personal, tots ells força imbuïts d’un sentit d’anticatalanisme, han imposat el seu discurs, tant a tot el govern —d’ença la destitució, l’abril

passat, del conseller d’Educació Rafel Bosch, ningú no li piula, a Bauzà— com també, i més estranyament, a tot el partit. Si més no fins a hores d’ara no ha s’ha donat cap desmarcament intern important, públic i amb càrrega política de les tesis lingüístiques del president. Hi ha gent al PP, és cert, que no les comparteix, que privadament les critica però ningú no dimiteix els càrrecs. Allò del famós regionalisme que suposadament existia al si del partit conservador caldrà posar-ho en llarga quarantena. Perquè no se’ls veu per enlloc, aquests suposats regionalistes. De fet, qui era considerat el seu cap, Pere Rotger —ex-batlle d’Inca i ex-president del Parlament—, es manté ara còmodament silenciós i aforat ocupant el seu escó de la Cambra, mentre és investigat judicialment per presumpta corrupció política.



EFE

El president illenc, José Ramón Bauzá, es nega a negociar amb els sindicats de docència el famós decret TIL, que vol imposar fort i no et moguis.

Bauzá, en fi, se sent políticament fort. I actua en conseqüència. Aquest setmanari ha analitzat en diverses ocasions el perfil polític i humà del president illenc. Fins i tot abans de guanyar les eleccions se'l va definir, en aquestes pàgines, com un "polític fred". De gel. Així és. En segons què pot rectificar –com amb els anunciats nous impostos, per força major; vegeu-ne el quadre– però en la seva croada contra el català a les escoles no hi haurà rectificació. Ni tan sols negociació ni diàleg sobre la retirada del TIL; una altra cosa és amb altres aspectes menors. Respecte del bessó, el TIL, l'aplicarà amb gèlida determinació. Sense fer gens de cas de ningú ni de res que es desmarqui del que ell pensa.

Així de clar ho va dir el mateix Bauzá la setmana passada al Parlament: "Aquest projecte educatiu [el TIL] s'aplicarà perquè és el millor per als nostres fills i perquè és un dels nostres compromisos electorals". La consellera del ram, Camps, que obeeix cegament el president, envià un missatge meridià als sindicats: "Mai, mai no el retirarem".

Malgrat que els partits de l'oposició, PSOE i Més, insisteixen al president una vegada i una altra que s'assegui a negociar amb els sindicats i l'Assemblea de Docents, Bauzá s'hi nega. La darrera vegada, en el plenari de la setmana passada. I ho féu amb molta vehemència: "Vostè [adreçant-se a la líder del PSIB-PSOE, Francina Ar-

mengol] me demana que no tingui en compte que el PP va guanyar per majoria absoluta les eleccions amb la promesa de llibertat [lingüística a les escoles, que és el que segons ell suposa el TIL] i no ho faré". Per al president, el fet que hi hagués fora de la Cambra uns 3.500 professors criticant-lo i dient-li "mentider" –per haver responsabilitzat la immersió del fracàs escolar– no feia més que "confirmar" que "estem davant d'una vaga política" impulsada per l'esquerra i el nacionalisme.

Aquest és el discurs que Bauzá ha repetit de portes endins del PP i que tots els portaveus repeteixen exactament igual sempre que tenen ocasió. Fins i tot és el discurs que ha *venut* a Madrid, on l'hi han *comprat* amb entusiasme. I això és tan cert que a la sessió de control de dimecres de la setmana passada, el ministre d'Educació, José Ignacio Wert, contestava una pregunta del diputat del PSOE per Balears, Pablo Martín, sobre el conflicte a les escoles balears, dient que "la vaga l'han convocada alguns sindicats i partits que fan dels estudiants ostatsges d'una estratègia estrictament política i que és del tot irresponsable".

Futur. Què passarà en el futur? Amb tota probabilitat el conflicte amb relació al TIL es mantindrà viu durant tot el curs. Però més enllà del que facin els sindicats –vegeu el requadre pertinent– el conflicte polític per mor del català a l'ensenyament està assegurat. De fet, Bauzá vol aquest conflicte. L'ha volgut sempre, sempre l'ha perseguit i no ha parat fins a aconseguir-lo. I ara que el té no l'amollarà. Amb tota probabilitat el farà bandera electoral del PP per al 2015.

La setmana passada, al Parlament, deixava entendre com pensa actuar políticament durant el que resta de legislatura. Ni el portaveu de Més, Biel Barceló, ni la del PSIB-PSOE, Francina Armengol, li van retreure res en aquesta ocasió sobre la unitat del català ni de la immersió lingüística, però el president es va prendre cada una de les preguntes dels seus adversari com a trampolí per a fer unes respostes de molt de fons ideològic, de naturalesa molt nítida. Segons Bauzá, "la immersió" que "vostès defensen" i que "imposaren" durant els anys en

L'estratègia sindical

L'èxit dels primers dies de la vaga indefinida és indubtable. La immensa majoria de les escoles va parar. Ara bé, els dirigents sindicals, en converses amb periodistes, reconeixien dimarts de la setmana passada –durant una concentració d'uns 3.500 professors davant del Parlament– que és difícil mantenir la tensió i la intensitat d'una vaga sense fi. Sobretot perquè el cost econòmic per als vaguistes és enorme. “L'asfíxia econòmica”, asseguren, és l'estratègia del Govern. O sigui que l'executiu esperaria que així que passin els dies cada cop menys professors facin vaga. Perquè el cost és superior als 100 euros per dia. Encara que hi hagi rotacions –entrar i sortir de la vaga alternativament entre companys– a la fi del mes la retallada serà considerable.

Els sindicats reconeixien que la tendència del seguiment de la vaga entre els docents era decreixent durant els primers dies. Per això estaven preparant una nova estratègia. No es descarta que la vaga indefinida arribi fins a finals de mes, per fer-la coincidir amb una manifestació a Palma, que se celebrarà el dia 29, i en la qual es confia que participi una gernació, però a partir d'aleshores els sindicalistes confessen que “serà difícil” aguantar indefinidament. Per tant avaluen la possibilitat de fer vagues intermitents i altres tipus d'actes de protesta.

nés, volgué expressar que ell defensa “la llibertat” que suposa conèixer i emprar “les nostres dues llengües” i no per “les imposicions” del català. El president balear, en dir això dels “nostres” dos idiomes, s'arrenglera amb les tesis del Tribunal Constitucional que, amb motiu de la sentència contra la reforma de l'Estatut de Catalunya (juliol 2010), assegura que a les comunitats bilingües els dos idiomes oficials són “propis”. I per si faltava res, Bauzà volgué aclarir en seu parlamentària que ell no defensa “el català de Catalunya” sinó “el català de les modalitats [insulars] que hem après dels nostres pares i padrins” i el qual “vostè”, en referència a Francina Armengol, “abomina”.

El desplegament públic de les perles ideològiques del president illenc no pot deixar cap esclatxa per al dubte. Farà bandera del seu anticatalanisme en el que resta de legislatura, amb vista a les eleccions de 2015.

què l'esquerra i el nacionalisme governà, ha dut “com a conseqüència el gran fracàs escolar” que ara pateix el

sistema educatiu obligatori illenc. Per a deixar més clara quina és la seva posició, encara que ningú no la hi dema-

Miquel Payeras

**18 D'OCTUBRE
DE 2013**

**PALAU DE
CONGRESSOS
DE VALÈNCIA.
22 HORES**

ORGANITZA: BABEL PRODUCCIONES

VENDA D'ENTRADES
22€ ANTICIPADA. 25€ A TAQUILLA
LLIBRERIA 3 I 4
CA REVOLTA
<http://entradas.babelproducciones.es>

+ informació: altall@telefonica.net

BABEL
PRODUCCIONES

ACCIO CANTABRI DEL PAS BARRIO

SECRETARIA
EL VICALET

ESCOLA
INDICADORA
FEDERACIÓ
DE VALÈNCIA

VilaWeb

TEMPS

Levante

3

3

**AL TALL
PER SEMPRE
ÚLTIM
CONCERT**